

ชื่อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเชิงสำรวจผู้ป่วยที่มีติ่งเนื้อของสายเสียง

ในคลินิกหูคอจมูก โรงพยาบาลศิริราช

ผู้วิจัย

ศรีสุตา วิโนทัย

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ความผิดปกติของการสื่อความหมาย)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

สุนันทา พลภักดิ์, Dr. med.

ชนัดถ์ อากมานนท์, M.A.

สุมาลี คีจกกิจ, ศศม.

วันที่สำเร็จการศึกษา

3 กันยายน 2530

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียง ที่มารับการตรวจจากคลินิกหูคอจมูก โรงพยาบาลศิริราช ในระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2525 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2529 ซึ่งมีผู้ป่วยเสียงผิดปกติมารับการตรวจรักษาจำนวน 560 คน ข้อมูลที่นำมาศึกษาได้รวบรวมมาจากบันทึกทางการแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้ป่วย และการประเมินผล ปัญหาทางเสียงของนักแก้ไขการพูด ผลจากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยเป็นติ่งเนื้อที่สายเสียงร้อยละ 17.76 ของผู้ป่วยเสียงผิดปกติ ในกลุ่มผู้ป่วยเด็กซึ่งมีร้อยละ 29.29 ของผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงทั้งหมด พบว่าอัตราส่วนระหว่างเพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ 4:1 ส่วนในกลุ่มผู้ใหญ่ซึ่งมีร้อยละ 70.71 พบว่าอัตราส่วนระหว่างเพศชาย : เพศหญิง เท่ากับ 1:9 อัตราส่วนของจำนวนผู้ป่วยที่มีติ่งเนื้อที่สายเสียง 1 ข้าง : 2 ข้าง เท่ากับ 1:5 และติ่งเนื้อที่สายเสียงของผู้ป่วยร้อยละ 61.29 เกิดบริเวณรอยต่อระหว่างส่วนหน้า $\frac{1}{3}$ และส่วนกลาง $\frac{1}{3}$ ของสายเสียง ผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงร้อยละ 54.95 มีปัญหาทางเสียงก่อนมารับการตรวจรักษาน้อยกว่า 1 ปี ส่วนที่เหลือมีเสียงผิดปกติมากกว่า 1 ปี ผู้ป่วยทั้งหมดมีปัญหาทางเสียงในระดับน้อย (ร้อยละ 16.28) ระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.51) และระดับมาก (ร้อยละ 37.21) ร้อยละ 66.87 ของผู้ป่วยทั้งหมดประกอบอาชีพที่ต้องใช้เสียงมาก ผู้ป่วยมักใช้เสียงที่ไม่ถูกต้องในลักษณะของการตะโกน กรีดร้อง หรือพูดเกินเสียง ผู้ป่วยร้อยละ 76.67 มีนิสัยขำพูดขำคุย ปัญหาเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจส่วนบนที่พบได้บ่อยในผู้ป่วยติ่งเนื้อที่สายเสียงจากการซักประวัติ พบว่าผู้ป่วยมักเป็นหวัด (ร้อยละ 38.46) ไพร่จมูกอักเสบ (ร้อยละ 32.31) และโรคภูมิแพ้ (ร้อยละ 23.08)

และจากการตรวจร่างกายผู้ป่วย พบว่าผู้ป่วยมีโพรงจมูกอักเสบร่วมด้วย (ร้อยละ 30.43) มากกว่าโรคอื่นๆ ลำดับที่เกิดของเด็กและจำนวนบุตรของครอบครัวเด็กที่เป็นตึงเนื้อของสายเสียง มีจำนวนไม่แตกต่างกัน เด็กส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.73) มาจากขนาดครอบครัวที่มีสมาชิก 6 ถึง 10 คน เด็กที่เป็นตึงเนื้อที่สายเสียงมักถูกสมาชิกในครอบครัวขัดใจบ่อยๆ ผู้ใหญ่ที่เป็นตึงเนื้อของสายเสียงไม่มีความแตกต่างกันในด้านสถานภาพการสมรส ผู้ป่วยที่สมรสแล้วร้อยละ 94.92 อยู่บ้านเดียวกับคู่สมรส มีบุตรแล้วร้อยละ 60 และร้อยละ 82.35 มีบุตรมากกว่า 1 คน ผลจากการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการตรวจวินิจฉัย และให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยเสียงผิดปกติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งการให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไปเกี่ยวกับการเกิดเสียงผิดปกติ ซึ่งจะสามารถลดอัตราการเกิดตึงเนื้อที่สายเสียงลงได้